

Adrian

Arakain

Umaštěný vlasy mu řídnu
špinavější sotva být může
starej křivák páře svědectví
ze švů pohaslý slávy

V bufetech nádražních dneska hledá
dávnej čas kdy si říkával Adrian
chytá dech ptáš se proč žádná věda
tráva chlast v tom jedu říkal tvrďák Adrian

Zbyl tady poslední z řady
Vrak doby pomník obžaloby

Zrezavělý lebky ti kývnou
žalostný jsou na pásku z kůže
druhou stranou tváře sobectví
svoji rockový mámy

Skvělý dny s partou jít to se žilo
zápěstí zdobil náramek z pyramid
podivný dědictví co z něj zbylo-
pro štěstí prsten z hadů,
kterej nejde roztavit

Zbyl tady...